

приголомшлива мандрівка
у повільну атрофію зримого
марне вижидання бою вирішального
з ніччю що бариться
жаль за побіжно побаченим крізь двері
ледь прочинені які не
одкриваючись скриплять

довго це чекання не триватиме :
вже за мною
хтось нетерпеливиться.

Цикл « [Притулок дзеркала](#) ».